

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **O. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) L. S.** a **II) A. S.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 31 A 18/2015 – 82,

t a k t o :

- I.** V řízení **se pokračuje**.
- II.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- V.** Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský úřad Tišnov, odbor správy majetku a investic, silniční správní úřad, rozhodnutím ze dne 14. 10. 2014, č. j. MUTI 29173/2013/OSMI/14/Dv, zamítl žádost žalobce o deklaraci existence účelové komunikace na pozemku parc. č. X a parc. č. X v k. ú. P.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 1. 2015, č. j. JMK 133362/2014, sp. zn. S - JMK 133362/2014/ODOS, nevyhověl odvolání žalobce proti shora vymezenému rozhodnutí.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 9. 3. 2016, č. j. 31 A 18/2015 – 82.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

II.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 8. 2016, č. j. 7 As 54/2016 - 44, přerušil dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti. Důvodem byla skutečnost, že pátý senát Nejvyššího správního soudu předložil rozšířenému senátu k posouzení otázku, zda je k existenci veřejně přístupné účelové komunikace ve smyslu § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nutné, aby byla splněna i podmínka nutné komunikační potřeby, za situace, kdy je zřejmé, že v minulosti vlastník či jeho právní předchůdci dali souhlas s jejím užíváním. Tato otázka byla významná i v nyní projednávané věci.

[6] Rozšířený senát rozhodl o předložené otázce usnesením ze dne 2. 2. 2017, č. j. 5 As 140/2014 – 76, všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz, které nabylo právní moci dne 20. 2. 2017. Tím odpadl důvod pro přerušení řízení, a proto Nejvyšší správní soud dle § 48 odst. 6 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že se v řízení pokračuje.

III.

[7] Nejvyšší správní soud je *ex officio* povinen v průběhu celého řízení až do vyhlášení konečného rozhodnutí zkoumat splnění všech podmínek řízení (srov. § 103 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). V případě, že některá z podmínek řízení splněna není a tento nedostatek nelze odstranit nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze v řízení pokračovat, soud návrh usnesením odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[8] Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je existence řádného zastoupení. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[9] Povinné zastoupení účastníka řízení advokátem je nutné po celý průběh řízení o kasační stížnosti. Pokud by bylo přípustné, aby byl stěžovatel zastoupen pouze pro určitý úsek tohoto řízení nebo pro některý z úkonů (zejména pro sepsání kasační stížnosti), nepochybně by soudní řád správní takové pravidlo upravil (viz také § 25 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Nelze odhlédnout ani od toho, že prostřednictvím právního zástupce probíhá komunikace mezi Nejvyšším správním soudem a stěžovatelem. Vedení řízení o kasační stížnosti a rozhodnutí o ní má vedle řešení konkrétní kauzy též významný dopad mimo účastníky konkrétního řízení, neboť poskytuje právní názor vrcholného soudního orgánu na řešení právní otázky, který je způsobilý ovlivňovat soudní praxi do budoucna. I proto je třeba, aby i účastníci řízení o kasační stížnosti činili jednotlivé procesní úkony na odpovídající odborné úrovni. Ta je zajištěna právě povinnou účastí odborně kvalifikovaného zástupce (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 Afs 15/2011 – 63, nebo ze dne 10. 11. 2003, č. j. 4 Azs 32/2003 – 46).

[10] Kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu podal jménem žalobce JUDr. Ivan Werl, advokát se sídlem Vrchovecká 74/2, Velké Meziříčí. Nejvyšší správní soud z matriky České advokátní komory zjistil, že tento advokát byl ke dni 24. 11. 2016 vyškrtnut ze seznamu advokátů a jako jeho nástupce byl dne 30. 12. 2016 určen JUDr. Jaroslav Pavlas Ph.D., advokát se sídlem Náměstí 22/24, Velké Meziříčí. Sdělením ze dne 19. 6. 2017 JUDr. Jaroslav Pavlas Ph.D. Nejvyššímu správnímu soudu doložil, že rozhodnutím České advokátní komory ze dne 9. 6. 2017, č. j. 02.05-000031/17-003, byl zproštěn funkce nástupce JUDr. Ivana Werla. Nejvyšší správní soud ověřil, že Česká advokátní komora následně neustanovila nového nástupce po JUDr. Ivanu Werlovi.

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud o této situaci informoval stěžovatele přípisem ze dne 16. 5. 2017, č. j. 7 As 54/2016 - 50, v němž jej současně vyzval, aby soudu sdělil, zda a kým je v kasačním řízení zastupován. Stěžovatel na toto podání nereagoval. Zdejší soud jej proto následně usnesením ze dne 19. 6. 2017, č. j. 7 As 54/2016 - 60, vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc stěžovatelem zvoleného advokáta. Současně jej poučil, že pokud této výzvě nevyhoví, soud předmětnou kasační stížnost odmítne.

[12] Usnesení bylo stěžovateli doručeno ve středu dne 21. 6. 2017 vhozením do domovní schránky (viz § 50 odst. 1 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). Posledním dnem lhůty k předložení plné moci byl tedy pátek 7. 7. 2017 (ve středu 5. 7. 2017 byl statní svátek). Stěžovatel však ve stanovené ani pozdější lhůtě nepředložil doklad o tom, že je v řízení o kasační stížnosti nadále právně zastoupen. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[13] O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. mají osoby zúčastněné na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Žádnou takovou povinnost Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení neuložil, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení.

[14] Stěžovatel zaplatil na účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Zaplacený soudní poplatek bude podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. S ohledem na nastalou procesní situaci Nejvyšší správní soud rozhodl, že zaplacený soudní poplatek bude vyplacen k rukám stěžovatele.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu